

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1996 - 1997 (*)

21 MARS 1997

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 60 de l'arrêté
ministériel du 26 novembre 1991
portant les modalités d'application de
la réglementation du chômage**

(Déposée par Mme Lisette Croes et
M. Louis Vanvelthoven)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les femmes qui assurent l'éducation de leurs enfants et assument les tâches ménagères, que ce soit à la suite d'un choix délibéré ou pour une autre raison, éprouvent des difficultés croissantes à se réinsérer sur le marché de l'emploi. La politique en matière d'emploi accorde la priorité aux chômeurs, de sorte qu'un grand nombre de mesures et de programmes ne sont pas accessibles à ces personnes «rentantes». Pourtant, celles-ci n'ont que peu de chances sur le marché du travail, étant donné qu'il s'agit souvent de femmes d'un certain âge et peu qualifiées.

La présente proposition de loi vise à éliminer pour un groupe cible spécifique celui des partenaires de chefs de ménage sans emploi un certain nombre de discriminations relatives aux revenus provenant d'un travail autorisé. Ces discriminations ont pour conséquence qu'il est très peu intéressant pour ces personnes de se présenter sur le marché du travail, étant donné qu'un complément de revenu, même très modeste, peut avoir pour effet de ramener leur

(*) Troisième session de la 49ème législature

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1996 - 1997 (*)

21 MAART 1997

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van artikel 60 van het
ministerieel besluit van 26 november
1991 houdende de toepassingsregelen
van de werkloosheidsreglementering**

(Ingediend door mevrouw Lisette Croes en
de heer Louis Vanvelthoven)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Vrouwen die er al dan niet vrijwillig voor gekozen hebben om zelf voor de opvoeding van de kinderen in te staan en de gezinsarbeid te verrichten, ondervinden steeds meer moeilijkheden om opnieuw op de arbeidsmarkt terecht te kunnen. Het werkgelegenheidsbeleid verleent voorrang aan werklozen waardoor heel wat maatregelen en programma's niet toegankelijk zijn voor «herintreders». Nochtans heeft deze groep op de arbeidsmarkt maar weinig kansen aangezien het vaak om oudere, laaggeschoolde vrouwen gaat.

Dit wetsvoorstel wil voor een specifieke deelgroep - namelijk partners van werkloze gezinshoofden - een aantal discriminaties met betrekking tot het inkomen uit toegelaten arbeid uit de weg ruimen. Deze discriminaties maken het voor hen erg onaanvaardbaar om zich op de arbeidsmarkt aan te bieden, vermits zelfs een zeer bescheiden bijverdienste de werkloosheidsuitkering kan doen terugvallen van de uitkering voor gezinshoofd tot die voor samenwonende.

(*) Derde zitting van de 49ste zittingsperiode

allocation de chômage du niveau de l'allocation de chef de ménage à celui de l'allocation de cohabitant. Pour le chef de ménage, peu qualifié et chômeur de longue durée, l'agence locale pour l'emploi (ALE) est un moyen de se remettre au travail et d'améliorer quelque peu le revenu familial. La présente proposition de loi vise à offrir la même possibilité au partenaire travaillant à domicile.

Lorsque le chef de ménage travaille ou est pensionné, le revenu d'appoint du conjoint travaillant à la maison ne pose pas problème. Cette possibilité est toutefois considérablement limitée lorsque le chef de ménage émarge au chômage. Eu égard au caractère très limité du montant que le partenaire est autorisé à percevoir à titre de revenu d'appoint (6 750 francs par mois) sans que le partenaire chômeur ne perde le droit aux allocations de chômage de chef de ménage, ce revenu d'appoint ne peut servir de levier en vue d'une réinsertion professionnelle. La législation existante établit en outre une discrimination entre les différents membres du ménage. Il est injustifiable que le revenu d'appoint admis de la part du partenaire d'un chômeur chef de ménage doive être inférieur à celui qui est admis pour son enfant. La moindre des choses serait donc d'harmoniser au moins les montants des revenus d'appoint admis pour les différents membres du ménage d'un chômeur chef de ménage. Cela implique, concrètement, que le revenu d'appoint admissible de la part du partenaire d'un chômeur chef de ménage doit, tout comme celui d'un enfant, être fixé à 11.817 francs brut par mois.

Cette augmentation des revenus provenant d'un travail autorisé se justifie également par la demande formulée par les secteurs saisonniers (tourisme, agriculture, horticulture, etc.) qui souhaiteraient pouvoir recruter en toute légalité la main-d'œuvre apte à répondre à leurs besoins. Ces secteurs se caractérisent en effet par des «pointes» de travail au cours desquelles ils ont un besoin important de main-d'œuvre pendant une courte période. Le régime ALE spécifique prévu en faveur des chômeurs de longue durée occupés dans l'agriculture ou l'horticulture et la possibilité que l'arrêté royal du 13 décembre 1996 offre aux partenaires de chefs de ménage au chômage de percevoir, pendant deux mois, le double du revenu autorisé répondent déjà partiellement à cette préoccupation. L'augmentation du montant de base du revenu autorisé permettra à ces secteurs de recourir encore davantage, pendant les périodes de pointe, aux partenaires de chefs de ménage au chômage, étant donné que ceux-ci pourront recueillir, pendant cette période, des revenus pouvant atteindre 23.634 francs par mois au lieu de 13.500 francs. Cette mesure découragera en outre le travail au noir dans ces secteurs sans exiger de moyens supplémentaires de la part des pouvoirs publics.

Voor het werkloze gezinshoofd is het plaatselijk werkgelegenheidsagentschap (PWA) een middel om als laaggeschoolde, langdurig werkloze opnieuw aan de slag te geraken en om het gezinsinkomen wat bij te spijkeren. Dit wetsvoorstel wil dezelfde mogelijkheid bieden aan de thuiswerkende partner.

Wanneer het gezinshoofd werkt of gepensioneerd is, vormt de bijverdienste van de thuiswerkende partner geen probleem. Wanneer het gezinshoofd werkloos is, dan wordt deze mogelijkheid fel beknot. Gezien het zeer beperkte bedrag dat de partner mag bijverdienen (namelijk 6.750 frank per maand) zonder dat de werkloze partner zijn werkloosheidsuitkering als gezinshoofd verliest, kan deze bijverdienste moeilijk als hefboom fungeren om opnieuw in de arbeidsmarkt ingeschakeld te worden. Bovendien discrimineert de bestaande wetgeving tussen de verschillende gezinsleden. Het is niet te rechtvaardigen dat de partner van een werkloos gezinshoofd minder mag bijverdienen dan diens kind. Daarom moet minstens een gelijkgeschakeling van de toegelaten bijverdiensten tussen de verschillende gezinsleden van een werkloos gezinshoofd worden doorgevoerd. Concreet wil dit zeggen dat de partner van een werkloos gezinshoofd net zoals een kind van een werkloos gezinshoofd tot 11.817 frank bruto per maand mag bijverdienen.

Deze verhoging van het inkomen uit toegelaten arbeid is ook te verantwoorden door de vraag van de seizoensgebonden sectoren (toerisme, land- en tuinbouw, ...) om op legale wijze de nodige geschikte arbeidskrachten te kunnen aanwerven. Deze sectoren worden immers gekenmerkt door piekperiodes waarin er gedurende een korte tijd een grote nood is aan arbeidskrachten. De specifieke PWA-regeling voor de land- en tuinbouw voor langdurig werklozen en de mogelijkheid die bij het koninklijk besluit van 13 december 1996 wordt geboden aan partners van werkloze gezinshoofden om gedurende twee maanden het dubbele van het toegelaten inkomen te verdienen, komen hieraan al ten dele tegemoet. Door de verhoging van het basisbedrag van het toegelaten inkomen kunnen deze sectoren in piekperiodes dus nog meer een beroep doen op partners van werkloze gezinshoofden, aangezien ze in deze periode in plaats van 13.500 frank 23.634 frank per maand mogen bijverdienen. Tegelijkertijd wordt zo opnieuw het zwartwerk in deze sectoren ontmoedigd, zonder dat van de overheid bijkomende middelen worden gevraagd.

L. CROES
L. VANVELTHOVEN

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

A l'article 60 de l'arrêté ministériel du 26 novembre 1991 portant les modalités d'application de la réglementation du chômage, sont apportées les modifications suivantes:

A) l'alinéa 2, 3°, est remplacé par la disposition suivante:

«3° le montant brut de ces revenus n'excède pas 3531 francs par mois ou, pendant deux mois de l'année civile, le double de ce montant.»;

B) à l'alinéa 3, les mots «si le montant de ces revenus n'excède pas normalement en moyenne 3531 francs par mois, par enfant» sont remplacés par les mots «si le revenu moyen n'excède pas normalement 3531 francs par mois ou, pendant deux mois de l'année civile, le double de ce montant».

27 janvier 1997

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 60 van het ministerieel besluit van 26 november 1991 houdende de toepassingsregelen van de werkloosheidsreglementering worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A) lid 2, 3°, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«3° het bruto-bedrag van dit inkomen bedraagt niet meer dan 3.531 F per maand en gedurende twee maanden van het kalenderjaar niet meer dan het dubbel van dit bedrag.»;

B) in het derde lid worden de woorden «indien het bedrag van dit inkomen per kind normaal gemiddeld niet meer dan 3.531 F per maand bedraagt» vervangen door de woorden «indien het normaal gemiddeld inkomen niet meer bedraagt dan 3.531 F per maand en gedurende twee maanden van het kalenderjaar niet meer dan het dubbel van dit bedrag».

27 februari 1997

L. CROES
L. VANVELTHOVEN